

Якось у зимову пору бігла польовою дорогою лисичка. Бачить — дід везе повні сани риби. От вона забігла наперед і простяглася посеред дороги, ніби нежива.

Під'їхав дід до лисички, штовхнув батогом — ні з місця.

Узяв він лисичку, поклав на сани, сів та й поїхав. А лисичка крадькома за його спиною всю рибу з саней і повкидала. А потім і сама вислизнула тихенько.

Приїхав дід додому і каже жінці:
— Ну, бабо, який я тобі комір разом
з рибою привіз!

Озирнувся, а в санях нічого нема.
А лисичка тим часом зібрала всю
крадену рибку до купи, сіла та й їсть.

Раптом біжить голодний вовк:
— Дай, лиско, будь ласка, рибки!
— Не дам! Піди сам на річку, знайди
ополонку, опусти в неї хвіст, сиди та
примовляй: «Ловись, ловись, рибко,
велика й маленька!».

